Broj 5. God XIII.

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA.

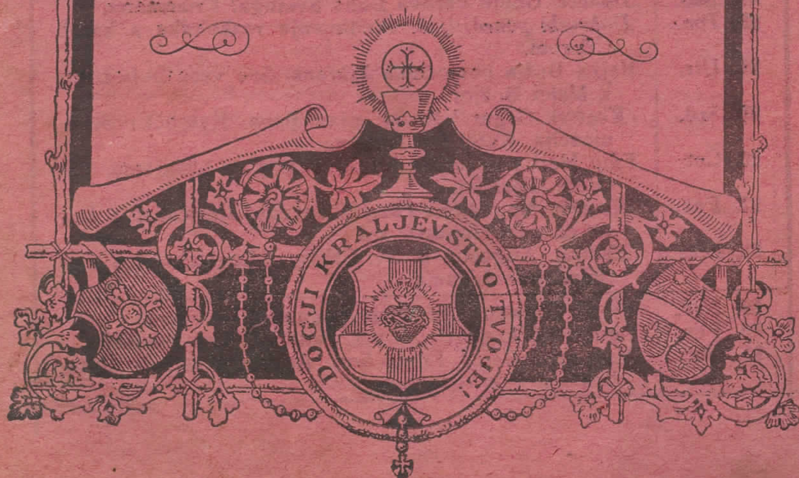
S dopuštenjem crkvenih i redovničkih starješina.

Uredjuje

O. KAMILO ZABEO

svećenik D. I. u Travniku.

Tisak i naklada Antuna Scholza, Zagreb, Gajeva ulica 7.

Apoštolstvo molitve (Svibanj 1904.)

Opća nakana: Pedeset-godišnjica proglašenja Bezgrješnog Začeća Bl. Dj. Marije.

Posebne nakane za svaki dan.

1. *Ned.*	Filip i Jakov ap. Biskupija spljetska i njezin natpastir.
2. Pon.	Atanazij b. Braniči svete Crkve. Istočne Crkve.
3. Utr.	Našašće sv. Križa. Sestre sv. Križa. Stalež obrtnički.
4 Srd.	Monika. Florijan. Vjerski duh našoj vojsci. Udovice.
5. Čet.	Pio V. pap. Red sv. Dominika. Srednjoškolska mladež.
6. Pet.	*Prvi petak.* Ivan pred vratima lat. Raširenje pobožnosti k Presv. Srcu Isusovu. Dvije župe.
7. Sub.	Stanislav b. m. Sv. Crkva u Ruskoj i u Poljskoj.
8. *Ned.*	Miholjice. Potpuna pobjede sv. Crkve. Dar ustrajnosti.
9. Pon.	(Prosni dani) Grgur Nazij. b. Naši biskupi i njihovi kaptoli.
10. Utr.	Antonin b. Dar molitve. Gradnja triju crkava.
11. Srd.	Franjo Hieronim pr. Pučke misije. Družba Isusova.
12. *Čet.*	*Spasovo.* Čeznuće za nebom. Prezir taština svjetskih.
13. Pet.	Servacij m. Radnici u tvornicama. Bolesnici.
14. Sub.	Bonifacij m. Povjerenici i povjerenice Glasnika.
15. *Ned.*	Ivan de la Salle pr. Pučki učitelji i učiteljice.
16. Pon.	Ivan Nep. m. Ispovjednici. Česta sv. ispovijed.
17. Utr.	Paskal pr. Biskupija mostarska i njezin natpastir.
18. Srd.	Venancij m. Obraćenje grješnikâ psovačâ. Katolička štampa.
19. Čet.	Petar Celestin pap. Rimsko pitanje. Potpuna sloboda sv. Stolice.
20. Pet.	Bernardin pr. Red sv. Franje. Više preporučenih svećenika.
21. Sub.	(*Post.*) Feliks kapucin. Red kapucinski. Gradnja crkve Gospe Lurdske na Rijeci.
22. *Ned.*	*Duhovi.* Obilje darova Duha Svetoga. Krizmanici.
23. *Pon.*	*Duhovski ponedjeljak.* Sjedinjenje raskolnika s katol. Crkvom.
24. Utr.	Majka Božja pomoćnica kršćana. Sve veća pobožnost k Majci Božjoj.
25. Srd.	(*Kvatre*). Grgur VII. Sv. otac papa. Katolička organizacija. Katolička štampa.
26 Čet.	Filip Neri pr. Goruća ljubav k Bogu i bližnjemu. Čitatelji Glasnika.
27. Pet.	(*Kvatre*). Magdalena Pazzi. Očuvanje djevičanstva. Dar sv. čistoće. Napastovani.
28. Sub.	(*Kvatre*). Augustin b. Sv. Crkva u Engleskoj i u njezinim naseobinama.
29. *Ned.*	*Presv. Trojstvo.* Obraćenje poganâ. Živa vjera.
30. Pon.	Ferdinand kralj. Svjetovni vladari. Stalež seljački.
31. Utr.	*Naša mila Gospa Presv. Srca.* Angela Merici dj. Uršulinke. Ženski redovi.

Prikazanje.

Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru.

Osobito ti ih prikazujem za sve to veću pobožnost Bezgrješnomu Začeću Bl. Dj. Marije.

Slatko Srce Marijino, budi mi spas!

Sveti Josipe, izgledе i zaštitniče štovatelja Presvetoga Srca Isusova, moli za nas!

Sveti Mihaele arkangjele, sveti Ćirile i Metode, molite za nas!

Mjesečna nakana za lipanj: Raširenje Apoštolstva molitve.

Milodari

Za hrv. svetište Srca Isusova u Zagrebu: Dubašnica Malinska, M. M. župnik sakupio 4 K. — Karlovac, M. L. 6 K. »U ime zahvalnosti za primljene milosti šaljem ovaj maleni prinos za oltar Srca Isusova.« — Szilágysomlyó, A. M. 2 K. — **Za raširanje pobožnosti k Presv. Srcu Isusovu:** Szilágysomlyó, A. M. 2 K. — **Za sv. misu na čast Srca Isusova:** Zagreb, S. U. 2 K. Bog platio!

Zahvaljuju Presv. Srcu Isusovu:

Iz ovih mjesta: Bjelovar, Bugojno (2), Cebovac, Daruvar, Djakovo, Dol na Braču, Dolac (Slavon.), Fužine, Gorica, Gračani, Grobnik, Jelenje, Klana, Kostrč, Kotor, Križić, Krušljevo selo (4), Mošćenice (2), Mrzlo polje, Našice, Novigrad, Novi Slankamen, Oprtalj, Požega (2), Raić, Rakovac (3), Rijeka, Samobor, Sinj, Spljet (2), Sumartin, Sv. Petar Čvrstec, Šmrika, Travnik (3), Uštica (2), Varaždin, Vidovice, Vinkovci (2), Virje, Zabok, Zagreb (12), Županjac.

Za ove milosti: Zdravlje (26). Ozdravili: majka, suprug, djeca (4), brat, sestra. Sretan obiteljski dogagjaj. Blažena smrt. Pomoć u naukama (9). Sretno položili ispit, prijamni, maturalni. Otac dobio mjesto. Zadobila mjesto po želji. Po želji premješten. Nenadana zaslužba. Pomoć u neprilici novaca. Riješen dugova. Parnica povoljno riješena. Riješena krivog osumnjičenja (2). Našli pomoć u strašnim napastima, duševni mir (3). Obratio se brat. Pomirile se dvije žene. Otklonila se nesretna ženidba. Sretno putovao. Pomoć u staji. Pomoć u raznim važnim poslovima, nevoljama (2), potrebama i neprilikama. Razne milosti (7). — Na vijeke hvala i slava Presv. i Božan. Srcu Isusovu!

Na proštenje!

Dok se neki sretnici spremaju, da pogju na proštenje u Lurd: hoćemo li mi drugi (tanke kese ili sreće) ostati doma? — Ne! u ovoj jubilarnoj godini Bl. Dj. Marije neka se sve listom digne, da ide na proštenje barem u jedno od naših mnogih domaćih svetišta Majke Božje.

Najglasovitije hrvatsko svetište Majke Božje nalazi se na Trsatu u hrvatskom Primorju. Oni, koji žele onamo poći na proštenje ili još bolje, čitavo jedno društvo hodočasnika onamo povesti, neka se dogovore sa svojim vlč. g. župnikom. I časna uprava crkve Marijine na Trsatu (z. p. Sušak) i Uredništvo »Ružičnjaka« u Samoboru pripravni su potrebite upute podati; bilo pismeno bilo usmeno.

GLASNIK PRESV. SRCA ISUSOVA

Broj 5 Svibanj 1904. God. XIII.

Izlazi mjesečno jedanput. Stoji na godinu 48 fil., u kuću dostavljen ili s poštom 72 fil., za inozemstvo 1 K. 20 fil.

Namjena molitava i dobrih djela u svibnju.

(Blagoslovena od sv. Oca pape Pija X.)

Pedeset-godišnjica proglašenja Bezgriješnoga Začeća Bl. Djevice Marije.

Talijanski knez Kamilo Borghese upitan, kako može tako krjeposno živjeti, odgovori: „Ja bih često motrio sliku Majke Božje od Rafaela i drugih umjetnika, te gledajući ove umotvore sastavio sam si u duši sliku Gospinu — ljepšu od sviju onih, što ih je ikad stvorila čovječja ruka. Ova mi slika Marijina vazda lebdi pred dušom; ona me tješi, ona me bodri na krjeposno življenje i čuva me od svakoga grijeha. Ja ljubim Bl. Gospu i vruće želim vidjet je u nebu. Zato se trudim, da svladam sve poteškoće i napasti, dobro znajući, da će samo onaj vidjeti Boga i Majku njegovu, koji je čista srca.“

Mili štioče! Sveta Mati Crkva stavlja nam osobito ove godine sliku Bl. Gospe, sliku Prečiste Djevice bez grijeha začete pred oči. Jer dne 8. prosinca bit će upravo 50 godina, od kako je sv. Otac Pio IX. kao nauku katoličke Crkve svečano proglasio, da je Bl. Gospa bez grijeha začeta.

Što to znači „Bezgriješno Začeće“? Mnogi to krivo razumiju. Kad se kaže, da je Bl. Gospa „bez grijeha začeta“, ne smiješ misliti na onaj sveti čas, kad je ona Sina Božjega od Duha svetoga začela, niti na naravni način, kojim je taj prečisti ljiljan niknuo od sv. Ane. Marija je bez grijeha začeta, znači jedino to, da je ona vazda, dakle od prvoga časa svoga začeća, bila sačuvana od istočnoga grijeha.

Svi se ljudi ragjaju u istočnom grijehu; samo Bl. Gospa bila je po osobitoj milosti Božjoj poradi zasluga Sina svoga, sačuvana od svake ljage istočnoga grijeha. Ona je dakle uz Isusa Krista jedini posve čisti i bezgriješni stvor naše crne od Boga proklete zemlje; ona je dika i ponos roda ljudskoga. Za to joj i veselo kličemo:

Kraljice, zdravo, sve nek ti pjeva,
Jedina ti si Adama kći,
Koja kô sunce bez ljage s'jeva,
Dok smo u tami zatočja svi.

Mili štioče, mi smo svi bili, a i sada smo manje više u tami grijeha, u vlasti paklene zmije: Marija pako sja kô sunce bez ljage, ona je paklenoj zmiji satrla glavu. Za to se i slika Blažena Gospa bez grijeha začeta, kako ona paklenu zmiju nogom gazi.

Ovu sliku, mili štioče, imaj ove godine vazda pred očima. Kadgod vidiš sliku Bezgriješnog Začeća, pomisli: Marija, moja nebeska Majka, mrzi tako na grijeh, da začetnicu njegovu, paklenu zmiju, nogama gazi, a ja? Ja ga valjda ljubim, ja valjda krijem i grijem ovu zmiju otrovnicu u srcu svome, ja ju valjda gojim i hranim svojom vlastitom krvlju!... Ne, to od sada ne smije biti! Ja ću ovaj jubilej Prečiste Djevice za to upotrebiti, da se čuvam grijeha, osobito nečistoga grijeha; jer je taj grijeh Prečistoj Djevici osobito mrzak.

O mila mladeži! Čisto srce najljepši je jubilarni dar, kojim ti možeš ove godine Bl. Gospu obradovati. Čuvaj svoje srce nevino, ili ako se u njem već ugnijezdila ona zmija otrovnica, izbaci ju po što po to, i posveti se dne 8. prosinca na svečani način „bez grijeha začetoj“ Djevici.

A vi odrasli, osobito vi roditelji, kako ćete vi proslaviti jubilej Bezgriješnog Začeća? Ni vi ne možete ništa učiniti, što bi Blaženoj Gospi milije, a vama korisnije bilo, nego da svoju kuću, svoju djecu i same sebe branite od one

zmije otrovnice, koja se hoće ušuljati u svaku kuću, u svačije srce. O roditelji, vi ste odgovorni za svoju djecu! Teško vama, ako ne čuvate svoju djecu, ako dopustite da zmija nečistoće otruje porod srca vašega. Teško vama, ako trpite u svojoj kući sramotne riječi, šale i razgovore! Teško vama, ako puštate svoju djecu, da idu u zločesta društva i pogibeljne zabave! Tri puta teško vama, ako vidite, gdje se šulja paklena zmija u obliku zavoditelja u vašu kuću, da ubija nevinu dušu vašega djeteta: vi šutite, vi kao da ne vidite, vi to dopuštate!...

Isus, vječni sudac, kaže: *„Ako tko smuti jednoga od ovih malenih, koji vjeruje u mene, bolje bi mu bilo da se objesi mlinski kamen o vratu njegovu, i da potone u dubinu morsku“* (Mat. 18, 6). Kada to vrijedi za svakoga, koji naškodi mladoj duši: koje istom prokletstvo čeka one roditelje, koji svoju djecu sami ne samo kvare besramnim psovkama i kletvama, nego ih dadu i pokvariti i otrovati od ortaka nečistoga duha. — Molim vas, nemojte tako! Čuvajte se sami grijeha, čuvajte si i djecu: preporučajte ju često Prečistoj Gospi i posvetite ju njojzi ove godine za uvijeke! (P.)

Majka dobroga savjeta.

(Uz našu sliku.)

Kolike pogibelji prijete dandanas kršćanskome svijetu, to je osjećao osobito blagopokojni veliki papa Leon XIII, iza kako je 25 godina u najtežim časovima mudro ravnao Crkvom Kristovom. Tu je njemu često i često trebalo „dobroga savjeta“. I kao što dobro dijete u svakoj neprilici najprije upita za savjet dobru si majku: tako je i Leon XIII., ovaj veliki štovatelj Majke Božje, uvijek kod njezina majčinoga Srca znao tražiti i naći dobroga savjeta. Ta, ona je „Djevica premudra“; ona je „Prijestolje mudrosti“. Zar ona iz blaga mudrosti svoje ne će dati dobroga savjeta štovateljima svojim, koji se njoj utječu? Nu da još bolje uputi kršćanski svijet ovoj mudroj nebeskoj savjetnici, Leon XIII. u zadnjoj godini života svoga odredi, da se u Gospine litanije uvrsti zaziv: „Majko dobroga savjeta, moli za nas!“ A kršćanski

svijet radosno se odazvao želji i nalogu svojega umirućega oca, i već se iz milijuna i milijuna srdaca dan na dan vije pouzdani vapaj: „Majko dobroga savjeta, moli za nas!"

Ovaj novi zaziv Majke Božje mora da bude osobito mio svakomu **hrvatskomu** srcu, jer mu je povodom bilo jedno znamenito svetište Bl. Gospe, koje je u savezu s jednim sinom našega pobožnoga naroda. Čujte, što nam povjest o tom predaje.

Po prilici osam sati od vječnoga grada Rima leži mjesto Genazzano (izg. Gjenacano). Tu, u plodovitoj ubavoj dolini izabrala si Bl. Gospa mjesto, gdje već od više stoljeća dijeli nebrojene milosti, a narod ju štuje pod naslovom „Majke dobroga savjeta." —

Dne 25. travnja 1467. bilo je poslije podne vrlo živahno na trgu u Genazzanu. Ljudi idu i dolaze, razgovaraju se i šeću, uživajući blagi proljetni zrak. Kad al' na jedan put oko 4 sata začuju svi neki rajski, angjeoski pijev. Svi padoše na koljena. Ugledaju bijeli oblačić, što se lagano spuštao, te napokon stao vrh napola dogragjenih zidova nove crkvice. U taj čas počeše sva zvona sama od sebe zvoniti. Oblačić se za tim nježno raspusti . . . I gle! prekrasna slika Bl. Gospe sa Božanskim Djetešcem na rukama lebdi u zraku. „Živjela Marija! Živjela Marija! . . . Čudo! čudo! . . ." zaori sa svih strana.

Narod u prvi mah pomisli, da je slika ravno došla iz raja, te je nazva „**Gospu iz raja**." Nu domala se doznalo, odakle je došla ta slika.

S mnoštvom, što je na glas o tom čudu slijedećih dana odasvuda dohrlilo, došla i dva stranca. Obadva bila iz **Skadra** u Arbanaskoj. Jedan se zvao Juraj, pravi Arbanas drugomu se ne zna za ime. Povjesničari zovu ga „**de Sclavis**", („od Slavenâ"), jer je bio roda slavenskoga, naše gore list. Kad ovi ugledaše sliku, vrlo se začudiše i obradovaše, te stanu pripovijedati ovo.

Prije tri mjeseca od prilike, u siječnju 1467. umrije zadnji veliki vladar Arbanaske, Juraj Kastriotić (kojega je tako divno opjevao naš Kačić). Turci osvojiše sada grad za gradom. Pade napokon i Kroja, glavni grad, i već se neprijateljske čete približuju Skadru. U ovoj nevolji mnogi htijući sačuvati svoju vjeru i slobodu, pobjegoše u bližnje kršćanske krajeve. Teškim srcem odlučiše se i Juraj i „de Sclavis", da ostave dom. No prije nego će se dati na put,

Čudotvorna slika „Majke dobroga savjeta", prije kraj Skadra, a sada u Genazzanu.

pogju u malu crkvicu Bl. Gospe, što se dizala na malome brijegu kraj Skadra. Tu se nalazila čudotvorna slika Bl. Gospe, koju je sav narod onoga kraja pobožno štovao. Svima je za života prednjačio sam Skenderbeg, koji je mnogu slavnu pobjedu upravo Gospi imao da zahvali. Dok oni tu pobožno mole, na jedan put pred njihovim se očima digne Gospina slika, i u isti čas čuše u sebi glas, koji im govorio, neka idu za slikom, kuda ona pogje. Oni to učine. Gospina slika diže se u zrak, lagan ju oblačić zagrnu. Dogju do mora. Puni pouzdanja u Bl. Gospu i prema zapovijedi njezinoj, stupe na površinu morsku. I gle čuda! kano po suhu prijegju more do obližnje obale Italije. Tako idu gorom, dolom, dok ne ugledaše zvonike i kubeta vječnoga grada. Tu nestade slike. U Rimu obigjoše sve crkve, i svagdje pitaše za čudotvornu sliku. No nigdje nitko ništa o njoj ne zna; dapače smiju im se posvuda. Iza dva dana pako raširi se i po Rimu glas o čudu, što se zbilo u Genazzanu. Veselim srcem pohite obojica onamo, i evo nagju, što su tako željno tražili.

Nije im se više dalo rastati od mile slike. Nastaniše se tuj, a kasnije i oženiše. Obitelj „de Sclavis-a“ izumrla je u prošlom stoljeću; Jurjeva opstoji i danas. Njegov je potomak danas „sindaco“ (načelnik) u Genazzanu.

Od onoga dana pa do danas dogodila su se u tom svetištu nebrojena čudesa. Crkva je sve to dala savjesno ispitivati i dopustila za ovo svetište Majke Božje posebnu misu i časoslov. Pijo IX. svečano je okrunio sliku onom krunom, koja se i na našoj slici vidi.

Ali pitat ćete: odakle toj slici naslov „Majka dobroga savjeta?“ — Pripovijedaju, da je u četvrtom stoljeću u blizini od Genazzane, u Palestini („Praeneste“) bio glasoviti poganski hram božice „Fortune“ (božice Sreće), a na mjestu današnjega Genazzana da su se prikazivale najgadnije poganske igre. Tada, vele, sv. papa Marko (oko g. 336.) pouzdao se, da će štovanje Majke Božje istisnuti štovanje božice „Fortune“ i iskorijeniti odurne poganske običaje. I na ovaj regbi nebeski savjet Majke Božje, vele, da je on na mjestu današnjega svetišta sagradio crkvicu i posvetio ju „Gospi dobroga savjeta“. Svakako je činjenica, da je još prije čudesnoga ukazivanja ove slike na istome mjestu stajala crkvica, posvećena „Gospi dobroga savjeta.“ I tako prijegje ovaj naslov i na novo svetište Majke Božje i nje-

zinu čudotvornu sliku. A vjernici, koji u teškoj duševnoj tjeskobi i stisci amo dolaze, te se puni pouzdanja pred ovom slikom na koljena bace, hiljadu su i hiljadu puta iskusili i zahvalna srca javno ispovijedali, da su tu kod Majke Božje doista našli dobra savjeta, te čudesnim regbi načinom bili nadahnuti, što im je činiti.

Utecimo se i mi u svakoj duševnoj dvojbi i neprilici Majci Božjoj; a ona, koja ničije molbe ne odbija, ukazat će se i nama „Majkom dobroga savjeta.“ Ona će i nama od svojega Sina, koji je vječna Istina i Očeva mudrost, izmoliti nebesko svijetlo, što će raspršiti svaku tminu i pokazati nam pravi put u vječnu domovinu.

„Majko dobroga savjeta; moli za nas!“ (Pr.)

Lutoran na umoru.

(Pripovijeda jedan stari svećenik biskupije djakovačke.)

Oko sedamdesete godine prošloga vijeka bio sam mladi kapelan u jednom slavonskom selu. Jednoga ljetnoga dana poslije podne pozovu me iznenada bolesniku, da ga providim. Ne kažu mi, ni tko je ni gdje stanuje, nego samo, da mu je vrlo, vrlo zlo. Ja brže spremim sve što treba, pa put pod noge. Moj vodić preda mnom sa svjetiljkom i zvoncem, ja za njim. Šuteći hodamo; ta, ja nosim sa sobom dragoga Spasitelja u Presvetoj hoštiji kao popudbinu umirućemu. Bio on tko mu drago — neka mu se Bog smiluje, neka mu otvori blaženi raj!

Napokon moj vodić stane pred jednom oniskom kućom nakraj sela i vodi me u sobu, gdje leži stariji čovjek na umoru. Bio je stranac, za to ga upitam, je li katolik? A on:

— Nijesam, gospodine, nego sam lutoran.

Lutoran? — Šta ću ja s njim? — Promisliti si moju nemalu nepriliku! — Upitam ga:

— Čovječe božji, zašto ste me pozvali? Ta, zar ne znate, da katolički svećenik lutorana ispovjediti i pričestiti ne smije? Zašto nijeste pozvali svoga lutoranskoga pastora?

— Nemojte me, gospodine, tjerati k pastoru! — uzdahne bolesnik, bacivši na me pogled, kojim kano da me moli za

smilovanje. — Ja želim baš, da Vi mene primite u katoličku Crkvu, da me Vi ispovjedite i pričestite.

Ovaj me odgovor posve iznenadio. Zamislim se ... Kako to, da taj stari lutoran od jednom misli prijeći na našu vjeru?... Da ga nije na to sklonuo koji izlišni razlog?... Moram ga malo iskušati!... Sjednem do njegove postelje, te ga prijazno upitam:

— Vi se želite pokatoličiti?... Lijepo, lijepo!... Teško Vam je možda, što se inače ne biste mogli tako lijepo sahraniti kao katolici?... Ili bi Vas odveć troška stajalo, kada biste poslali kola po pastora?

— Ne, ne, gospodine! — živo će bolesnik. — Ništa od svega toga! Nego znajte, da sam svake nedjelje dolazio u katoličku crkvu. Tamo sam vidio veliku pobožnost katoličkoga puka, slušao sv. misu, slušao propovijed: sve ovo veoma me se dojmilo. Po malo došao sam do stalnoga uvjerenja, da je Vaša vjera bolja od Luterove, da je katolička Crkva prava, od Isusa Krista utemeljena Crkva. I tako sam već odavna čvrsto odlučio, da ću prijeći na katoličku vjeru. Ali na žalost nijesam te odluke izvršio sve do danas. Sada mi je pako skrajnji čas. Dogorjelo mi već do nokata. Smrt pred vratima! Dragi gospodine, molim Vas lijepo, primite me odmah u katoličku crkvu!

Uvidim, da taj čovjek govori iz pravoga uvjerenja, da ga je taknula osobita milost Božja. A nije bilo počasiti ni časa. Bolest ga je već toliko srvala, te mu skoro morao kucnuti zadnji čas. Ja ga dakle s mjesta podučim, koliko se je dalo, primim ga u katoličku Crkvu i podijelim mu sakramente umirućih. Bolesnik pri svemu je tomu pokazao tako živu vjeru, skrušenost i pobožnost, da sam mu se upravo divio. Uvijek mi se po glavi vrzila misao: „Odakle staromu lutoranu ova vanredna milost?“ U to mi oko slučajno zapne o jednu sliku Majke Božje, što je lijepo uokvirena visjela na zidu. Novo čudo! Slika Majke Božje u sobi lutorana!... Nu jamačno kuća nije njegova. Možda je ovdje našao sliku, pa se nije usudio, da ju odstrani. Upitam ga dakle, pokazujući prstom na onu sliku:

— Nu recite mi, prijatelju, čija je ova slika? Je li Vaša ili je stanodavca?

— Moja, moja je to slika! — odvrati on zadovoljnim smiješkom i namah pridoveže: Znate, gospodine, ja sam se

vazda molio Bl. Djevici Mariji, nju štovao i zazivao, da mi u pomoć bude.

Svibanjski oltar u staroj crkvi kapucinâ na Rijeci.

Sada ja ne trebam više pitati. Zagonetka mi je riješena. Znam sada, znam, komu lutoran zahvaljuje milost obraćenja i blažene smrti: ni komu drugomu, već Majci

Božjoj! Ona nikoga ne zapušta, koji se njoj utiče! Ona je evo i lutorana privela u krilo prave Crkve, te mu od svojega Sina izmolila sretnu smrt!

I nijesu prošla ni tri sata, a moj ti obraćeni lutoran spokojno i zadovoljno umre, te se stalno nadam, da se je preselio u krasni raj, gdje će on do vijeka slaviti i hvaliti dobrotu i milosrgje Majke Božje.

Štuj i ti, kršćanska dušo, Majku Božju, ali ne samo ustima, već i djelom; nasljeduj njezine krjeposti: pak će ona i tebi od svojega Sina isprositi velike milosti, a napose milost sretne i blažene smrti.

Nova narodna zastava.

Na sjeveru od Saveznih Država Sjeverne Amerike, od Atlanskoga pa sve do Tihoga oceana, stere se prostrana zemlja Kanada. Samo je nešto manja od cijele naše Europe. Stanovnikâ ima samo četiri milijuna. Kanada bila je nekoć francuska naseobina, nu danas je engleska. Ipak su Francuzi još u većini. Ima ih više od jednoga milijuna. Dok se matica zemlja, nesretna Francuska, sve više otugjuje katoličkoj Crkvi, u ovoj se njihovoj američkoj naseobini stara francuska vjera i pobožnost sačuvala u najljepšem cvatu. Tomu je dokazom jedan najnoviji pokret, koji mora da radošću napuni srce svakoga štovatelja Srca Isusova.*

Početkom lanjske godine naime nekoliko kanadskih Francuza u Québec-u (izg. u Kvebeku) pokrenulo misao, da bi se Francuzi sjeverne Amerike više megju sobom zbližili i sjedinili, služeći se zajedničkom narodnom zastavom. Jer do sada služi im u Kanadi engleska, a u Saveznim Državama poznata „zvjezdana“ zastava. A kakova da im bude ova nova narodna francuska zastava? — U Carillonu (Kariljonu) nalazi se stara francuska zastava, koja se je proslavila u jednoj bici kod istoga mjesta, gdje su Francuzi pobijedili Engleze. Ova zastava pokazuje na modrom polju četiri bijela ljiljana, a u sredini grb stare vladalačke kuće Burbonske. Prema ovoj zastavi napraviše

* Sr. »La Civiltà Cattolica« 1904, vol. I. pag. 123.

nacrt za svoju novu narodnu zastavu, samo što su mjesto onoga grba metnuli bijeli križ, a u sredini križa — šta? Presveto Srce Isusovo! — Sjetili se bez sumnje pobožni Kanadezi, kako je Spasitelj po bl. Margariti zahtijevao od francuskoga kralja, da se slika njegova Presv. Srca stavi na francuske zastave. I gle! što se nije do sada učinilo u staroj Francuzkoj, to oni hoće da ostvare u svojoj „novoj Francuskoj“. A njihov je prijedlog sa svih strana bio primljen s najvećim oduševljenjem. Ta, on odgovara posvema kao narodnome ponosu, tako i vjerskim čuvstvima francuskih Kanadeza. Mnoge su novine najtoplijim riječima povlagjivale ovoj krasnoj zamisli.

Skoro je ona našla odjeka i 3.000 kilometara od Québeca, u zavodu sv. Bonifacija. Tu su mladi sokolovi priredili svečanu besjedu na čast svojega nadbiskupa. Na jednom stupi na pozornicu jedan mladi Francuz. Sa svetim ponosom razvije on novu narodnu zastavu. Burno pljeskanje potresalo cijelom dvoranom. Sada će mladi Francuz izrazito i lijepo otpjevati jednu krasnu himnu (hvalospjev) ovoj zastavi. Iza svake kitice sve to veće oduševljenje, sve to življi poklici razdraganih slušatelja. Zadnja kitica završila riječima:

Sur mon drapeau, qui marche à ta lumière,
O Christ, o Roi, je veux ton divin Cuœr!

Hrvatski po prilici:

Na mom st'jegu, kad se vije,
Kad se pod njim krvca lije:
Moga Boga, moga Krista
Hoću da se Srce blista!

Tu je oduševljenje postiglo vrhunac. Vijest o toj svečanosti brzo se raznijela svom zemljom i svagdje probudila sveto oduševljenje. Od ovoga se dana u mnogim gradovima uredili odbori, koji će promicati ovu svetu stvar. I već se nova narodna zastava vije na mnogim francuskim zgradama, te su ju prisvojile i mnoge trgovačke kuće. Gdje se god pokaže ova zastava, narod ju s pravim zanosom pozdravlja. Kod mnogih javnih svečanosti smjestila se ona na prvom začasnom mjestu. Sva je dakle prilika, da će zastava Srca Isusova doiste postati narodna zastava Francuza u Americi.

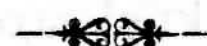
Koliko čudo mora probuditi ova zastava u staroj Francuskoj! Tu su još prije malo godina jednu zastavu vukli pred sud i na nju globu udarili, samo jer se na njoj na-

lazila slika Srca Isusova! (Sr. Glasnik 1897, str. 13.) A u Americi Francuzi ne će druge zastave nego zastavu Srca Isusova! S toga s opravdanim negodovanjem pjeva jedan kanadski pjesnik:

Oj Francusko! kud ti stara slava?
Gdje su sinci staroga ti kova? —
Krista svoga protjera iz zemlje
Tužni izrod svetih pradjedova.
Krasno cv'jeće ljubavi i vjere
Ofurio vjetar mržnje, laži.
Traži li tko stari duh francuski:
Kod nas treba, kod nas da ga traži!

Ova živa vjera i odanost kanadskih Francuza prava je utjeha i zadovoljština Srcu Isusovu za nezahvalnost i nevjeru stare Francuske.

A ti, hrvatski narode, ugledaj se u kanadske Francuze! Ima i u našoj trobojnici bijelo polje. O kako bi tamo lijepo pristala slika Srca Božanskoga! Ta, nema ni našemu narodu ljepšega znaka spasa, ljubavi i sloge nego li Srce našega dragoga Spasitelja. U njem svi smo braća, svi jedno srce i jedna duša!

Zahvalnice Majci Božjoj.

☛ *Zahvalnice, u kojima se dotičnik ne potpiše potpunim imenom i adresom, ne mogu se nikako uvažiti.* *Uredn.*

Svima, svima najbolja Majka!

— **„Jesi li već učinila devetnicu?"** *Varoš kod Broda* (Slav.). Moj trogodišnji sinčić teško se razbolio. Ne pomažu ni liječnici ni ljekarije. Izgubismo već svaku nadu. U to dogje jedan član bratovštine Srca Isusova, pa će me upitati: »Jesi li već učinila devetnicu?« — »Nijesam!« U svojoj velikoj žalosti na sve sam zaboravila. Počnem sada namah devetnicu Bl. Djevici Mariji. Megjutim moje dijete niti je što jelo niti pilo niti gledalo niti govorilo. Kada se svrši devetnica, dijete zatraži hrane, i skoro je ozdravilo, čemu se je svaki čudio. Komu da to zahvalim već Bl. Djevici Mariji?

— **Mali radnik u šumi.** *Hrvatska.* Prošle zime dala sam svojega četrnaest-godišnjega sina u svijet, da s drugim ljudima radi u šumi. Na Uskrs vrati mi se žalostan kući. Ne samo da je cijelu zimu skoro zabadava radio, nego su ga još i ogovarali, da je bio nemaran, da ništa nije vrijedan bio. To me je kao majku jako boljelo, te sam se i bojala, da ga ne će više nitko uzeti, da si kruh zasluži. I počnem moliti »Žalosnoj Majci Božjoj« žalosnu krunicu devet dana, ne bi li mi ona pomogla i moje dijete oslobodila od zlobnih jezika. Ali nije prošlo ni devet dana, kad dogje jedan čovjek i zamoli me, da mu

dadem svojega sina, da će s njim ići raditi. I ovaj ga je čovjek pošteno platio, kako smo se bili pogodili, i nitko ga nije više ogovarao. Sami i oni ljudi, s kojima je prije radio, priznali su poslije, da nije bio ništa kriv. Hvala i slava iz dubine srca »Žalosnoj Majci Božjoj!«

— **Učitelj pred slikom Majke Božje.** *Hrvatska.* Upravo na dan Prikazanja Bl. Djevice Marije, kad sam ju pred njezinom slikom zamolio i zavjetovao se — onaj hip bio sam oslobogjen strašne nevolje i muke, koja me je nedavno bila zadesila. O kako su istinite one riječi: »Još se nije čulo, da bi tko bio odbijen, ako se je vruće utekao Mariji, Majci Isusovoj!«

— **Obraćeni časnik.** *Hrvatska.* Jedan vojnički časnik svoje je kršćanske dužnosti sasvijem zapustio. Što će njemu ispovijed! I najkraća molitva bila mu je dosadna. Hoteći što vjernije služiti kralju zemaljskomu, posve se iznevjeri Kralju nebeskomu — Bogu svomu! Budno oko majke, koju bi izgubljeni sin kadšto na kratko vrijeme posjećao, brzo to zamjetilo, i ona — vrla majka — stvori odluku: »Uz pomoć Božju obratit ću sina!« Ona opominji, kori, moli i zaklinji dijete svoje, a sve zalije neprestanom toplom molitvom. Nu, kako se čini, sve uzalud. Majka ipak ne miruje. Ona sve to više zaziva milosrgje Božje. Nekog dana, kad je tužnu majku sin opet pohodio, evo je na koljenima pred djetetom svojim, vrućim je suzama obliven, a ruke diže prema nebu — i brižna majka rastopila je led u srcu svojega sina. Prezrevši obzir ljudski odluči se raskajano vratiti Bogu svomu. Trebalo je sada obaviti sv. ispovijed. Sin zajedno s majkom i sestrom pošao u bližnju župu. Kad al' tamo, nema župnika kod kuće, a crkva uz to zatvorena. Oholi nekoć sin sam od svoje domisli s majkom i sestrom pred zatvorenim crkvenim vratima klečeći moli »Utočište grješnika« za milost. Ganutljivi prizor: majka dovela je djecu svoju k zajedničkoj im, a najboljoj Majci! — Došav drugi put, obavio je sv. ispovijed, i »Utočište grješnika« vratilo je dobromu Pastiru izgubljenu ovcu — O vi žalosne majke, kojima djeca stranputice udariše, pogjite za ovom brižnom majkom, i vratit će se djeca vaša Bogu i vama!«

— **Obraćena grješnica.** *Slavonija.* Bila sam velika grješnica. U svakovrsne sam grijehe zabludila. Ali uza sve to bilo je časova, kad su me gorke suze oblijevale, te sam iz svega srca vapila Ocu nebeskomu, moleći ga, da obuzda strasti tijela moga i da mi podijeli snage za poboljšanje života. Ali to je bilo samo za kratak čas, a ja opet kao prije. No Božanski Spasitelj kucao je na vrata srca moga, kucao je dotle, dok se nije otopio hladni led, i počele teći suze pokornice. I ja, moleći se Blaženoj Djevici Mariji, odlučim obaviti veliku ispovijed. Na jedan mah zamrzim na grijehe toliko, te ne samo, da sam odlučila ne počiniti ih više, već i za njih skrušenu pokoru činiti. Jednoga dana odem u crkvu i stanem se vruće moliti pred kipom Bezgrješnoga Začeća, da me ona preporuči milomu svojemu Sinu i Presv. Trojstvu. I gle! ja, koja sam se prije uklanjala ispovijedi, na jednoč neustrašivo pogjem k spovjedniku. Ali od prevelikih mojih grijeha nijesam znala što da rečem, već samo: »Ja sam velika grješnica!« i lijevajući gorke suze istinita pokajanja zamolim ga, neka se on za mene moli. On mi to i obeća, ali naloži, da i ja molim svaku večer Očenaš i Zdravu Mariju, i Bog će mi dati jakosti za sv. ispovijed. Ja sam tako radila, i bila sam uslišana. Iza dva tjedna obavim veliku ispovijed i primim sv. pričest. Opet mi se navrati u srce mir, za koji

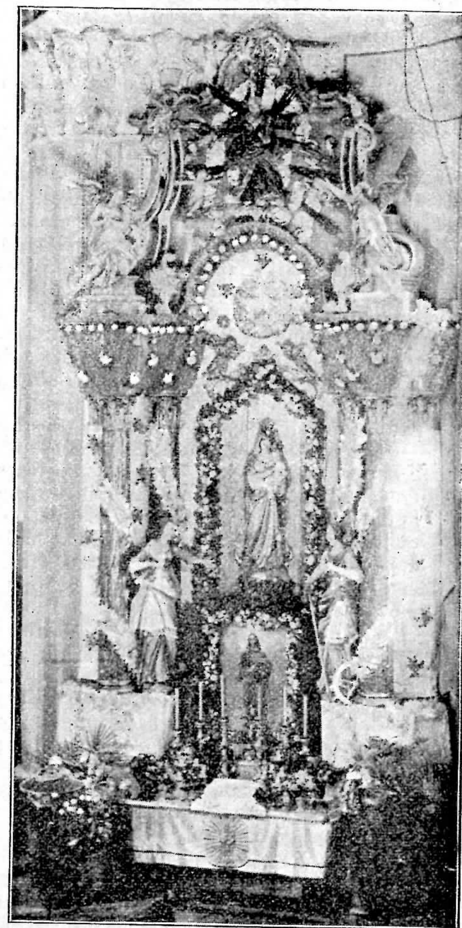
toliko godina nijesam znala Uz pomoć Božju ostavila sam se navadnih svojih grijeha, i sada sam sretna. Ja sada uživam samo u nabožnim stvarima. Molitva i razne pobožnosti, osobito pobožnost k preslatkomu Srcu Isusovu, to je moja radost, moje veselje. A sada sklopljenih ruku upirem pogled svoj u propetoga Spasitelja, moleći ga, da i nadalje bude milostiv meni grješnici, pak da me na svrhi mojega života uvrsti u broj pokornica. Pa kada crna zemlja raširi svoja krila, onda ti, milostivi Spasitelju, koji si zabludjelu svoju ovčicu po zagovoru svoje mile Majke priveo u svoj ovčinjak, primi me u vječnu domovinu! Amen.

— **Smrt jednoga djeteta Marijina.** *Orahovica* (Slavon.). Kada sam se udala, dobila sam pastorku, šest-godišnju Mariju. Ljubila sam ju kao svoju rogjenu kćerku. Pa je to i zaslužila. Bila je dobra i pobožna, u svim neprilikama strpljiva i zadovoljna. U svojoj čednosti i pristojnom ponašanju mogla je služiti za uzor svakoj djevojci pod ovim nebom Odrasla, pa se udala. Ali koga Bog miluje toga i kara. Tako se i njoj dogodilo. Punih je deset godina bila više bolesna nego li zdrava. Pokušali smo lijekove, što nam ih je dao domaći liječnik, pa i domaće lijekove, ali sve uzalud. Prečesto se molila Bogu dragomu, da joj podijeli zdravlje ili barem snage, da može strpljivo podnositi bolest. I doista je strpljivo podnosila užasne svoje boli, da je mnogi do suza bio ganut. Često se je molila Bl. Djevici Mariji, često je vapila: »Oče predobri, budi sveta volja tvoja!« I kô da joj nije bilo dosta, što je trpjela od bolesti, odluči još pokoru učiniti za svoje grijehe. Začne strogo postiti dvanaest petaka u godini, da joj dragi Bog podijeli sretnu smrt. Prvi petak pred Božić, drugi pred Blagovijest, treći Veliki petak, četvrti Spasovski, peti Duhovski, šesti Presvetomu Trojstvu, sedmi svetomu Ivanu Krstitelju, osmi sv. Petru, deveti Velikoj Gospi, deseti Maloj Gospi, jedanaesti Mihovilu, dvanaesti svim Svetima. Napokon bile su Marijine molitve uslišane. Jedne večeri uhvati ju teška groznica. Deveti dan poslije podne sjedne, prekrsti se, sklopi ruke i zače na glas moliti: »O prečista Djevice Marijo! Ja tebe lijepo molim, kako si ti gledala muke tvoga premilog Sina Isusa, kada su ga židovi mučili — za one pregorke boli molim te, nemoj ni mene ostaviti sada u smrtni čas! O prečista Djevice Marijo! Ja tebe opet lijepo molim, da ti moliš Oca nebeskoga, da primi tužnu dušu moju u svoje svete ruke. O prečista, preblažena i mila Majko Marijo! Ja tebe opet lijepo molim, da ti moliš milosrdnog Sina svoga, koji je u svojoj muci molio Oca, da ga obigje čaša, ako je moguće, ali ne kako on hoće, nego kako ti hoćeš. U to ime i ja molim, ali neka bude vaša sveta volja!« Prekrsti se, legne, skrsti ruke na prsima i ušuti. Mi joj začnemo koješta nugjati, ali ona će na to: »Ah! da Otac nebeski postavi jednu stražu, da s menom više nitko ne govori! Oče dobri, oprosti mi moje uvrede i ne zatvori preda mnom vrata doma svojega!« Zatvori oči i stane se dušicom boriti Dodali smo joj svijeću. Ona je samo nekoliko puta uzdahnula i za uvijek ostavila ovaj svijet, bolnim pogledom gledajući svoju jedinicu i vjenčanoga druga. To će mi vazda pred očima lebdjeti. Ja bih se sretnom držala, kad bi me ovako smrt pohodila. »Sveta Marijo... moli za nas grješnike, sada i na čas smrti naše. Amen.«

Kraljici svibnja.

— **Udario grom za svibanjske pobožnosti.** *Veprinac.* (Istra). Piše nam vlč. g župnik Antun Ellner: Dne 15 svibnja (1903.) sa-

kupismo se u župnoj crkvi sv. Marka na Veprincu, da držimo svibanjsku pobožnost. Iznenada razbijesni se nad čitavim krajem ljuta oluja. U blizoj Opatiji zapali blijesak jednu kuću (Villa Spazzapan). Naša je crkvica na glavici ovisokoga humca. Naravski, da su osobito u njezinoj blizini igrale strijele gromovne. Na jednom opsinu nas u crkvi užasna svjetlost, i svi se prepadosmo od silnoga udarca groma Jedan 12 godišnji dečak pade na tle. Ja pred oltarom osjetih kako me ošinu munjevina po nogama Još je gore prošao zvonar, koji je baš trčao iz zvonika u crkvu. Zrak u crkvi napuni se moćnim mirisom »ozona«. Djeca zaplaču; svi smo u najvećem strahu. — Hvala Bogu i Mariji, svibnja Kraljici, platismo samim strahom. Ostadosmo svi neozlegjeni. Mi smo uvjereni, da nas je Bl. Djevica Marija očuvala od prijeke pogibelji. Zahvalismo joj ukupno u crkvi, a ovijem svoju duboku zahvalu još i javno opetujemo.

Svibanjski oltar u župnoj crkvi u Varaždinu.

— **Otac na umoru.** *Brod na Savi* (Slavonija). Otac neke vrlo siromašne obitelji ležao na umoru. Nije se mogao više ispovjediti, jer mu naglo i trajno pozlilo. U to dogje njegova deset godišnja kćerka k meni. Ja ju poučim, te mi morala obećati, da će veoma pobožno moliti svibanjsku pobožnost i jednu devetnicu sv. Josipu za oca. Ona to namah i počela, a otac ozdravi brzo i posve, te od svoje sirotinje plati jednu sv. misu zahvalnicu.

Svaštice.

— **Rijeka.** Svibanjski oltar u staroj crkvi kapucinskoj. (Uz našu sliku.) Na Rijeci svake godine mjeseca Marijina siromašno zvonašce s malog zvonika stare kapucinske crkvice dva puta na dan pozivlje vjernike k divnoj »svibanjskoj pobožnosti«. Jutrom se propovijeda hrvatski, a na veče talijanski. Zaviriš li već ranim jutrom u crkvicu, milina ti srce obuhvata, gledajući pobožni puk, kako se baca na koljena pred krasno iskićeni oltar »svibanjske Kraljice«.

— **Varaždin.** Svibanjski oltar sa slikom Srca Isusova. (Uz našu sliku.) Godine 1897 uvedena je u starodrevnom katoličkom gradu Varaždinu bratovština Presv. Srca Isusova. I grad i cijela župa posvetiše se Presv. Srcu. Slika, koju su tom zgodom u veličanstvenom ophodu svečano nosili gradom, nalazi se u župnoj crkvi sv. Nikole na oltaru Bl. Dj. Marije. Naša nam slika pokazuje taj oltar u svibanjskom nakitu. Bratovština broji dosada preko 1500 članova. Pa kako se pred iskićenim oltarom Bl. Dj. Marije obdržava kroz cijeli mjesec svibanj svibanjska pobožnost, tako se obavlja pred istim oltarom devet-dnevna pobožnost na čast Presv. Srcu Isusovu u osmini njegova blagdana. U sedam i pol sata na večer iza pjesme na čast Srcu Isusovu drži se propovijed, onda večernjica s litanijama o Presv. Srcu. Prije posvetne molitve opet se pjevaju dvije kitice na čast Presv. Srcu, zatim se daje blagoslov i završi pjesmom.

— **Lurd pod zemljom.** U Slatini u Ugarskoj dubok je majdan, iz kojega se vadi sol. Tamo duboko ispod zemlje pobožni radnici podigli od soli oltar, a na nj postavili krasan kip Majke Božje lurdske, pred kojim gori svjetiljka. Tu se radnici svaki dan, prije nego će se latiti svojega opasnoga posla, sakupe na molitvu, da se preporuče zaštiti Majke Božje. Ovi radnici gotovo svi su članovi »žive krunice«. Svaki put, kada se spuste u svoju duboku jamu, izmolit će najprije jednu »Zdravu Mariju«.

— **Odbijeno plemstvo.** — Po starom običaju papina se braća i sestre odmah iza njegova izbora uvršćuju u rimsko plemstvo. Podijeljivao ga papa. Nu danas papa nije više gospodar u Rimu, nego sužanj, a rimsko plemstvo podjeljuje talijanski kralj. Kada je dakle Pijo X. lani bio izabran papom, odmah je ured talijanskoga kralja za naslove poduzeo službene korake, da se sestre papine i brat Angjeo uvrste megju rimske plemiće. Nu Pijo X. poručio je talijanskom dvoru, da mu rod odbija rimsko plemstvo. Ta, kako bi ga i mogao primiti iz ruku otimača papina Rima? I tako ostaju, što su i bili, članovi radničkoga staleža. To je bez sumnje ujedno i odlikovanje radničkoga staleža, kojemu je Pijo X. vanredno sklon.

— **Koliko ima katoličkih patrijarskih stolica?** Ima ih 14. Od njih 8 pripada rimskom obredu: Aleksandrija, Antiohija, Jeruzalem, Lisabon, istočna Indija (stolica u Goi), zapadna Indija (stolica u Toledu), Mleci (tu je bio patrijarom papa Pio X.) i Carigrad (stolica u Rimu). Od 6 patrijarskih stolica istočnih obreda pripada aleksandrijska koptskom obredu, tri antiohijske stolice sirskom, maronitskom i melhitskom obredu, Cilicija (stolica u Carigradu) armenskom i Babilon (stolica u Mosulu) haldejskom obredu. Patrijari imaju u Crkvi najveću čast iza kardinala, kojih je, ako im je broj potpun, 70.

Hrvatska omladina pod zastavom Srca Isusova.

Jedna plače, a druga se smije.

(Pripovijeda jedan riječki kapucin).

Dogodilo se to nazad pet, šest godina u mjesecu Marijinu. Prolazile su pokraj stare crkvice kapucinske na Rijeci dvije djevojke. Na jednom jedna će od njih: „Hajdemo unutra, da se narugamo kapucinu i njegovoj propovijedi.“

I doista stupiše u crkvicu. Otac Serafin, starac visoka stasa, sijede brade, a vatrena duha, popne se na propovijedaonicu i počne da besjedi o paklu. Strašno ga bilo poslušati.

„Braćo draga — započe on — pakao je strahotna tamnica, puna ognja, u koju su prokletnici kao utonuli, a med njima osobito bludnici. Oganj gore, oganj dolje, oganj sa strana, oganj u očima, u ušima, u cijelom tijelu. A uz to im muči oči još i gusti dim, a uši zaglušuje divlja rika prokletih. Nos im podnosi užasan smrad, usta gore od žegje, a glad ih mori strahovito. Plaču, jauču, ali pomoći ni otkuda. Oh, pakleni jazu, strašan li si! No najveća je kazna za njih, što su izgubili dragoga Boga, neizmjerno dobro, koga su za života vrijegjali ružnim grijesima svake vrsti, a najpače bludnošću. O, grješniče, zar ti nije do toga stalo, da izbjegneš ponoru paklenomu, a zadobiješ lijepi raj i s njim sve dobro? Promisli, da paklu nema svršetka. Tamo se trpi uvijek, navijek. Proći će sto godina u onim mukama, proći će i hiljadu i milijun godina, a pakao — uvijek isti . . . . Obratite se, grješnici, prebl. Djevici Mariji, da se moli za vas pred Sinkom svojim. Ona je sve ufanje naše“ i t. d.

Slušajući ove dvije prijateljice oca Serafina, jedna plače, a druga se smije. „Hajde, zakasnit ćemo na našu zabavu!“ — reći će jedna nestrpljivo, i poteže drugaricu. — Ali ova ostane kao kamen tvrda na svom mjestu, u plaču slušajući propovijed. Njezina prijateljica otigje, a nju ostavi samu u crkvi.

Kad se dovrši propovijed sa litanijama i kratkim pjevanjem u slavu prebl. Djeve Marije, svijet se razilazio kući; nu ova naša obraćenica ostane i dovuče se pred oltar prebl. Gospe. (Vidi sliku str. 89.) Tu se baci na koljena i udri u plač. Za tim će ravno u sakristiju, i zamoli, da pozovu oca Serafina. Ovaj namah pusti večeru i pohiti u sakristiju, da

vidi, što bi ona rada. Kad on na vrata sakristije, baci se djevojka pred njega i plačući progovara:

„Oče, pomozite mi, propadoh!" — Na to će joj otac:

„Što je, kćeri moja?"

Sad počne ona na dugo govoriti život svoj. Nu časni će joj otac: „Pustimo to sada, jer je kasno." A ona se plačući odijeli od njega.

Drugi dan dogje k njemu i reče: „Casni Oče, svu sam noć probavila u plaču, jedva da sam dočekala dan. Pomozite mi, Oče!" Onda će uz suze pripovijedati ovo:

„Dragi oče, bilo mi je istom 12 godina, kad sam na svoju veliku nesreću počela čitati romane. Osladi mi prva knjiga, posegnem i za drugom. Domala pretvori mi se to u pravu strast. Čitala sam najgadnije romane, a da pri tom nijesam oćutjela ni najmanje grižnje savjesti niti ikakova stida. Mislila sam, da će mi sjati sjajna budućnost. Najljepša mi zabava bili romani i kazalište. Za tim se pustih u svakojake sramotne grijehe i stranputice. Izmegju tisuću pogibelji u svijetu izgubim vjeru, mir, čast, sram, pošteno imo. Istu večer, oče, kad sam Vas došla poslušati, opremila sam se bila na grješnu zabavu sa svojom prijateljicom, ali me tajna ruka porinu u crkvu, da se Vama narugam. Namjesto da se rugam i smijem, obuhvati me strah i plač, i zavapim: Jadne mene nesretnice!"

Otac sve sasluša i reče joj, neka se povrati k njemu iza osam dana. Nu ona:

„Pomozite mi odmah, jer tko zna, hoću li dočekati osam dana!"

„Ne, dogji, kako sam ti rekao," odvrati joj otac.

Sada otigje plačući od njega; nu treći dan pisa, da ne može tako živjeti. I dogje, kako je pisala. Sad je časni otac veselo primi i poče ju kušati, je li stalna u svojoj odluci. Sad je pita jedno, sad drugo. Ona uvijek u plaču odgovara:

„Sve ću, oče, učiniti, štogod mi zapovjedite."

„Jeste li pripravni — pita je otac — sve nevaljale slike i romane odbaciti od sebe?"

„Jesam!"

„Dakle, donesite sve knjige ovamo, da se spale na ognju."

Ona odmah potrča kući i donese veliki broj romanâ. Kad su knjige bile spaljene, počne je otac podučavati.

„Vidiš, kćeri moja, kako Bog ne će smrti grješnika, nego da se obrati i da žive, i on će mu sve oprostiti." —

Sad će joj otac navesti više primjera, kako Bog često puta strašno kazni grijeh već na ovom svijetu, pa nadoveže ovo: „Tebi je, vidiš, Bog dao milost i prebl. Djevica Marija, da se obratiš. Oni te nijesu kaznili naglom smrću, koju si zasluzila. Ti si se došla narugati meni i mojim riječima govoreći: „Što će onaj grubi kapucin govoriti?" Pamti dobro, što sam ti rekao, nijesi dobila kaznu nego milost. Ako se bojiš Isusa, koga si toliko uvrijedila, premda ti je njegovo Preblago Srce vazda pripravno oprostiti, uteci se k njegovoj preljubljenoj Majci. Njoj otkrij svoje tuge i nevolje. Ona će se za te moliti svomu dragomu Sinku, i on će ju za stalno uslišati. Sada, kćeri moja, pristupi k sv. ispovijedi, da se sa svojim dragim Bogom pomiriš."

Kad je dovršila sv. ispovijed, mogli ste joj čitati neko izvanredno veselje na licu.

A njezina drugarica: hoće li se smijati do kraja? — hoće li se smijati i na času smrti?? — — hoće li se smijati i u paklu??? — — —

Zahvalnice Majci Božjoj.

— „Majko Božja škapularska, pomozi mi!" *Hrvatska.* Imam sina, kojega odvedoh u zanat poznatom majstoru preko Drave. Otpremajući ga, rekoh mu: »Sinko, nosi uvijek škapular Bl. Djevice Marije i moli obične svoje molitve njoj na čast, da ne pogješ po zlu u tugjem svijetu!« Odoh. Dijete ostalo kod majstora u nauci. Nekoliko mjeseci ne javlja se. Najednom osvane on kod kuće. Začudismo se silno. A on stao pripovijedati ovo: »Majstor primio je kalfu (pomoćnika) protestanta. S njim sam morao u istoj sobi spavati. Kad on vidi, gdje ja prije spavanja obavljam svoje molitve, stao mi se rugati, a po gotovo, kad je opazio moj škapular oko vrata. Dodijalo mi podrugivanje kalfe, te bih izlazio na dvorište da molim. Ali kalfa još goropadnije na mene navaljivao. Napokon skupih sve u jedno, te otputih se kući. Dogjem do Drave, nagjem čamac, ali nema prevozača. »Ništa za to!« pomislim, skočim u čamac i hoću da se prevezem sam! Al' da! Dogjem do jedne struje, čamac se stao vrtjeti, a u mene ni snage ni vještine, da veslom krećem. Vičem za pomoć, ali me nitko ne čuje. Pustim veslo, bacim se usred čamca na koljena, sklopim ruke i stanem vapiti: »Sv. Marijo, Majko Božja škapularska, pomozi mi!« — No rijeka nosi čamac sve dalje i dalje. Kud ću ja nesretni? — Napokon opaze moj čamac i mene mlinari, koji su stajali uz obalu, priskoče mi u pomoć i sretno me spase.« Tako pripovijedao dječak. Tako i drugi ljudi, koji su to vidjeli. Svi zaključujemo, da ga je Gospodin po zagovoru Bl. Djevice Marije oslobodio očite smrti. Bl. Gospa štiti one, koji nose njezin škapular.

— **Djevojka oslobogjena od napasti.** *Hrvatska.* Već više mjeseci mučile me strašne misli. Ako sam htjela moliti, još gore: mjesto molitve došle su mi na pamet najgore riječi. Ni prekrižiti se nijesam mogla s mirom. Sama nijesam znala, šta mi je. Mislila sam, da ću poludjeti. S početka nijesam nikomu ništa kazala. Napokon od velike muke nijesam mogla šutjeti. Potužila sam se g. župniku, više sam puta išla liječniku, ali sve uzalud. Jedan put zdvojno sam povikala majci i sestri: »Molite za me, jer ja idem u pakao!« Moja majka drži Glasnik Srca Isusova. Uzela sam ga u ruke i pregledavala. Ohrabrim se malo, čitajući zahvalnice. Sada smo ja i moja majka pričekale jednu osobu, koja nam već više godina svaki mjesec Glasnik uručuje. Umolile smo ju, neka ona za me moli devetnicu. Ona mi reče: »Ne boj se, dušo! To su samo napasti. I ja sam imala takovih. A ti se samo moli i preporuči Majci Božjoj, i vidjet ćeš, ona će ti pomoći! Ja ću za te moliti devetnicu, ali morate i vi sa mnom moliti.« I ona nam protumači, kako valja moliti devetnicu. Počesmo dakle devetnicu i gle! kada se je devetnica svršila, prestale su one strašne misli. Pričekala sam opet onu osobu, i rečem joj, da ću joj platiti, koliko bude zahtijevala. Ali ona ne htjede ništa, već me opomene, neka se samo uvijek tako molim i neka idem na sv. ispovijed. Nu ja sam se veoma bojala ispovijedi. Na to će mi ona: »Šta se bojiš? Idi, idi samo na ispovijed! Što budeš više išla na ispovijed, to će ti ona biti lakša i milija!« I ja sam doista ovršila sv. ispovijed na prvi petak mjeseca listopada i našla potpuni mir duše, pa sam se iz zahvalnosti zavjetovala, da ću svake godine na dan Srca Isusova dati za sv. misu i onaj se dan ispovjediti. Hvala i čast prečistoj Djevici Mariji!

»Djevica u ljiljanima«.

Iz Djakova (Slavon.), iz zavoda čč. sestara sv. Križa, piše nam jedna gojenica: »U ime svih svojih supitomica pišem Ti, lijepi naš Glasniče. Hvalimo Ti za radost, što si nam ju učinio onom dragom vijesti o srebrenom ljiljanu. Mi se silno veselimo; našem oduševljenju nema kraja! — Ljiljan smo si bo odabrale, da nam bude cvijetom srca, pod zaštitom Marije. »Djevica u ljiljanima« — bila je naša prekrasna drama kao prvi početak proslave slatke Majke naše u svetoj njenoj godini. Kako smo zato ushićene, da će se baš taj dragi cvijet nebeskoj Kraljici od sve hrvatske omladine prikazati! Je li, obljubljeni naš Glasniče, to će Te veseliti, kad čuješ, da mi osobito sada nastojimo dragoj Majci našoj za ljubav svladavati se i u malim stvarima. Naše nam dobre odgojiteljice svaki dan ponavljaju: »Tko se hoće svladati u velikoj stvari, mora najprije da se nauči svladati u malim stvarima.«

Ove ćemo godine podvostručiti sva dobra djela i milodare za siromašnu neznaboščad i za druge sirote. — Već s veseljem skupljamo za srebreni ljiljan! — Znaš li Ti, mili Glasniče, da su naša imena u kućici Loretskoj upisana? Mi svi, svi ovdje nosimo medaljice Neoskvrnute, što nam ih svakoj daruje časna majka glavarica. I tako smo i mi djeca Marijina. O, da ona očuva krasnu bjelinu naših duša za sveg života od daha i praha svijeta!

Knjištvo.

☛ *Oglašuju se samo knjige priposlane Uredništvu, vjerskoga sadržaja, a preporuke vrijedne.* *Uredn.*

— **Vojska Srca Isusova proti psovki, (kletvi) i proklinjanju.** Izdao glavni odbor. Zagreb. Tisak i naklada Antuna Scholza. 1904. Stranâ 80 u maloj 8-ini. Cijena: 20 filira, s poštom 25 filira.

»Što koristi čovjeku, koji je na smrt ranjen, ako ga zabavljaš ugodnim pripovijetkama, kad on megjutim umire? Iscijeli mu rane, spasi mu život: on će ti zahvalan biti do vijeka! Ranjen je naš dobri narod; strašnih su mu rana zadali psovka, proklinjanje, nečisti duh i drugi neprijatelji. Što prudi ovakome bolesniku, ako ga zabavljamo štokakvim pričama? Donosimo mu lijek zgodnim štivom!« — Tako piše ova krasna knjižica na strani 45. Tim je riječima pisac jasno odao, što želi. On želi, da hrvatskome narodu poput milosrdnoga samaritanca zavije i liječi jednu strašnu ranu, koja mu truje život. Knjižica pozivlje u boj proti psovki i kletvi:

Ustaj, rode, Kralj ti zbori:
Dogji pod mog Srca stijeg!
Mjesto kletve nek se ori
Božjom hvalom dol i brijeg!

Nu ova borba proti psovki ne će biti uspješna, ako se ne složimo u dobro uregjenu »vojsku«, u vojsku, koja će se boriti pod zastavom Srca Isusova. Knjižica iznosi uredbu i pravila ove »vojske Srca Isusova«. Treba, da se osvoji kuća po kuća za Srce Isusovo; treba da se čitave župe urede, ustroje i priključe ovoj svetoj »vojsci«. Hrvatske će tek onda biti »dom Srca Isusova«, kada iz nje što više bude nestalo nesretnog i bogumrskog psovanja. — Pri kraju knjižice ima lijepih pripovijesti, molitava i pjesama. Osobito se ističe krasna »davorija vojske Srca Isusova« s kajdama (notama). — Dalo Presv. Srce Isusovo, te se svagdje što više raširila ova vele korisna knjižica, svagdje se što prije uvela ova sveta »vojska Srca Isusova«! Glasnik Presv. Srca Isusova rado se je odazvao pozivu, da bude glasilom i ove svete »Vojske«. On će drage volje primiti i objelodaniti izvještaje o stanju i napretku »Vojske« u pojedinim mjestima. On svima, a osobito povjerenicima i povjerenicama najtoplije preporuča ovu knjižicu i ovu svetu »Vojsku«.

— **Jubilej Bezgrješne Djevice i hrvatska omladina.** S dopuštenjem duhovne oblasti nadbiskupije zagrebačke. Zagreb. Tisak i naklada Antuna Scholza. 1904. Stranâ 32 u maloj osmini. Cijena 6 filira, s poštom 9 filira.

Ova knjižica, za koju je Glasnik Srca Isusova već u 2. broju govorio, da će izaći, upravo je sada izašla izpod štampe, lijepo opremljena i vrlo jeftina. Veoma je zgodna za ovu svetu godinu Bezgrješnog Začeća. Naslovni list u krasnoj slici prikazuje hrvatsku omladinu, gdje se posvećuje bez grijeha začetoj Bl. Djevici. Pri kraju knjižice nalaze se molitve i krasna, uglazbena pjesma: »Kraljici Hrvatâ«. Knjižica u mnogo čem naliči na knjižicu: »Slavlje hrvatske omladine«, koja je prije četiri godine probudila toliko oduševljenje u miloj uzdanici našoj. Nadamo se, da će i ova regbi posestrima njezina naći sličan radostan doček, da će ju p. n. gg. svećenici, učitelji i učiteljice što više raširiti megju hrvatskom omladinom.

— **Slatko Srce Marijino, budi moje spasenje!** Napisao o. Filibert Seeböck, franjevac. U Tridentu. Tiskom i troškom zavoda Artigianelli, sinova Neoskvrnjene Dj. Marije. 1903. Strana 32 u 16-ini. Cijena 10 filira bez poštarine.

Ova mala, jeftina knjižica poput ružice je lijepa vanjštinom, a miomirisna sadržajem. Na koricama krasi se u živim bojama slika Majke Božje, gdje pobožnoj duši pokazuje svoje mačem probodeno Srce. U

prvom dijelu knjižica nam zbori, kako je Srce Majke Božje I. puno milosti, II. puno krjeposti, III. puno pomoći za nas. U drugom su dijelu krasne molitve Kraljici nebeskoj. Mi knjižicu najtoplije preporučamo.

— **Pučka knjižnica.** Senj. Tisak T. Devčića & Co. Svaki drugi mjesec izlazi po jedna knjižica od 40—60 strana u 8 ini. Za puk će stajati oko 10 filira. Narudžbe i pisma prima Dr. Fran Binički, profesor, Senj, Hrvatska.

Nekoliko pravih kršćanskih rodoljuba odlučilo izdavati knjižice za puk, pisane posve lako, razumljivo, jasno. Obuhvatat će knjižice sve grane, što su potrebne seljaku i obrtniku.

Prva radi o sv. Ćirilu i Metodu. (44 strana o 8 ini u krasnoj doista opremi, za vanredno jeftinu cijenu od ciglih 10 filira.)

Druga radi o najstarijoj povjesti hrvatskoj.

Hrvatskomu svijesnome svećenstvu, učiteljstvu i svim prijateljima puka i kršćanske i hrvatske misli i prosvjete privezujemo za dušu, da podupiru ovaj znameniti, krasni pothvat. Zaman nam borba, dok ne budemo imali značajeva. A njih ne će biti, dok se narod ne zadoji zdravom kršćanskom prosvjetom.

*
* *

— **Hrvatski štitovi Srca Isusova** za vojsku Srca Isusova proti psovki, (kletvi) i proklinjanju. Ovi posve novi krasno bojadisani štitovi od kartona (debelog papira) dobivaju se u nakladnoj tiskari Antuna Scholza u Zagrebu. 1 komad 20 filira, 10 komada K 1·80, 50 komada 8 K, 100 komada K 15. Valja dodati poštarinu.

O ovim štitovima govori gore pohvaljena knjižica: »Vojska Srca Isusova«, na strani 35. ovako: »Dali smo (za »kuću Srca Isusova«) napraviti krasne štitove Srca Isusova. Na ratnom štitu, koji je križem razdijeljen na četiri strane svijeta, četiri hrvatske zemlje s njihovim grbovima, vidi se Isus sa svojim Božanskim Srcem. Štit je ovjenčan hrvatskom trobojnicom i nosi gore hrvatski natpis: »Kuća Srca Isusova«, okolo slike:

Srce moje koji štuju,
Niti kunu niti psuju.

Ovim štitom okitit će se svaka »kuća Srca Isusova«. Ova slika Presv. Srca na vratima ili zidu neka sjeti svakoga, bio ukućanin ili tugjin — da je u ovoj kući zabranjena psovka, proklinjanje i svaka nečista riječ, da u ovoj kući stanuje ljubav prema Bogu i bližnjemu, da je to »kuća Srca Isusova«. — Ima li zgodnijeg uresa za hrvatsku, katoličku kuću, nego li ovakav »štit Srca Isusova«? Dajte, naručite ga namah!

Sadržaj.

Pedeset-godišnjica proglašenja Bezgrješnoga Začeća Bl. Djevice Marije (81). — Majka dobroga savjeta (83). — Lutoran na umoru (87). — Nova narodna zastava (90). — Zahvalniče Majci Božjoj: Svima, svima najbolja Majka (92); Kraljici svibnja (94). — Svaštice (96). — Omladina: Jedna plače, a druga se smije (97); Zahvalnice Majci Božjoj (99); »Djevica u ljiljanima« (100).

Zaključak uredništva 15. ožujka 1904.

Za uredništvo odgovara: STJEPAN HARTMANN.